

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์

อาทิตย์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา
6 กันยายน 2015

บทอ่านอสย 35:4-7ก ; ยก 2:1-5 ; มก 7:31-37

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 1151, 1504

จุดเน้น ให้เราร่วมพันธกิจการประกาศข่าวดีแห่งความรอด และชีวิตนิรันดร
โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า

พี่น้องเคยได้ยินบางคนพูดบ่อยๆ ว่า “ฉันต้องบอกเธอเรื่องนี้ แต่ห้ามไปบอกใครต่อนะ” เราทุกคนก็รู้ว่าใครที่ไม่สามารถเก็บรักษาข้อมูลได้ เช่นเดียวกัน เราทุกคนก็รู้ว่าใครสามารถถ่ายทอดข้อมูลสำคัญแก่คนอื่น แต่เขาไม่ได้ทำต่อ

นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ในเรื่องพฤติกรรมมนุษย์ พระเยซูเจ้าก็อยู่ในสถานการณ์เหมือนกันกับบรรดาผู้ติดตามพระองค์ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงห้ามประชาชนมิให้พูดเรื่องอัศจรรย์ (รักษาคนใบ้หูหนวก) แก่ใคร เราไม่ทราบเหตุผลทำไมจึงทรงห้าม บางทีพระองค์ไม่ต้องการให้พวกเขาสนใจเรื่องการรักษาที่พระองค์ทรงกระทำ เพราะพวกเขาอาจไขว่เขวจากการประกาศพระวรสาร แต่ยิ่งพระเยซูเจ้าทรงห้ามมิให้พูด พวกเขายิ่งเล่าลือกันมากขึ้น จึงทำให้พระองค์ไปไหนมาไหนลำบาก ที่จะประกาศข่าวดีกับผู้อื่น

โดยทั่วไปแล้ว พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งได้ พระเยซูเจ้าทรงประกาศข่าวดี พระองค์ทรงไถ่กู้เราอาศัยความตายของพระองค์ และทรงฟื้นฟูเราให้มีชีวิตโดยอาศัยการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ที่สุด พระองค์ทรงสั่งให้บรรดาศิษย์ว่า “จงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน” (มธ 28:19-20) นี่คือนี่ที่บรรดาอัครสาวกได้ทำพร้อมกับคนอื่นๆ นำโดยบรรดาพระสังฆราช ผู้สืบตำแหน่งต่อจากบรรดาอัครสาวก บรรดาพระสงฆ์ และบรรดาฆราวาสเป็นผู้ช่วย พระศาสนจักรได้ทำงานพันธกิจที่พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายให้ ตลอดเวลา 2000 ปีที่ผ่านมา

มันดูเหมือนว่าทุกสิ่งน่าจะดี แต่มิได้เป็นเช่นนั้น พันธกิจแห่งการประกาศข่าวดี ความรอดพ้นโดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้าเป็นพันธกิจที่ไม่มีวันจบ และถูกมอบต่อกันมาให้คริสตชนในปัจจุบัน เป็นที่น่าเสียดาย ดังที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ตลอดมา ให้ประวัติศาสตร์ สมาชิกหลายคนของพระศาสนจักรไม่ตอบสนองจริงจังต่อเสียงเรียกให้เป็นพยานที่ซื่อสัตย์ และมีประสิทธิผลต่อพระวรสาร

เราแต่ละคนได้รับเรียกให้แบ่งปันข่าวดี เรารู้จักข่าวดี เพราะเรารู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงสอนอะไร ทั้งคำพูดและกิจการเครื่องหมายอัศจรรย์ต่างๆ เราไม่ควรกลัวที่จะประกาศ (ข่าวดี) ทั้งต่อคนรวยและคนจน ความรู้และความเชื่อของเราในพระเยซูคริสตเจ้า มิใช่ความลับต้องเก็บเงียบไว้ เราต้องประกาศและแบ่งปันเพื่อความรอดพ้นของพี่น้องจนสุดปลายแผ่นดิน

อะไรทำให้เราไม่สนใจพันธกิจของการเป็นศิษย์ เราไม่เชื่อจริงๆ ว่าทุกคนต้องการความรอดใช่ไหม เราไม่เชื่อจริงๆ ว่าคำสอนคริสตชนเป็นข่าวดีหรือ เราไม่เชื่อว่าพระเยซูเจ้าทรงไว้ใจเรา มอบพันธกิจการประกาศข่าวดีใช่ไหม นี่คือเหตุผลที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกบรรดาศิษย์ของพระองค์อย่างสม่ำเสมอให้เชื่อ (ในพระองค์) ถ้าเราเชื่อจริงๆ เราก็จะประกาศข่าวดี เราจะไมกลัวพูดกับเพื่อนๆ และคนแปลกหน้าด้วย เราจะไมกลัวสอนลูกๆ หลานๆ ที่บ้านเวลารับประทานอาหาร เมื่อเรามีชีวิตแบบศิษย์จริงๆ เราจะประกาศข่าวดี และความเชื่อคริสตชนก็เจริญเติบโต

พี่น้อง เราได้รับข่าวดีและความรอดพ้นที่มาจากกรยอมรับและการดำเนินชีวิต เราจึงได้รับมอบหมายให้แบ่งปันกับผู้อื่น เป็นพันธกิจของเราในฐานะที่เป็นศิษย์ เพื่อประกาศมิใช่เก็บเงียบ เราจะรู้ว่าเราได้ทำหน้าที่ของเราหรือไม่ แคตอบคำถามง่ายๆ นี้ว่า ครึ่งสุดท้ายที่ฉันบอกข่าวดีแห่งความรอดพ้น โดยอาศัยพระเยซูเจ้า เมื่อไร ได้สอนความจริงของพระเยซูเจ้าให้ใครฟัง หรือฉันเคยชวนใครให้มาติดตามพระเยซูเจ้าไหม

พระสังฆราช วีระ อภรณ์รัตน์ แปล

จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(กรกฎาคม-กันยายน 2015), หน้า 366-368.